

Ἐργα καὶ Ἀγγελον τῆς Χαρᾶς — ἡ Νῆ-
σοσ τῶν Παίδων μετὰ τὴν Ἀποδημιάν —
ἡ Ἀγορῆσσα Ψυχὴ μετὰ τὴν Ἐπιτάφον
Δουλοῦ, Σίρ-Λά-Φαλουά, Ἐυαίσητον
Ψυχὴν, Μέλλοντα Ναυαρχοῦ καὶ Μέλλοντα
Δόκιμοι — ὁ Μέλλον Διπλωμάτης μετὰ τὸν
Μέλλοντα Δόκιμον καὶ Μέλλοντα Ναυαρχοῦ
— ἡ Θερινὴ Βροχὴ μετὰ τὸν Ἰωλὸν Διάβολον,
Σκανδαλίον, Φίλημα τοῦ Κόματος, Τρελό
Ναυτάκι, καὶ Πατριὸν Βαρκάρη — τὸ
Ἐλλητικὸν Ἐδαφος μετὰ τὴν Περθεοῦσαν Καρ-
διαν, Πατριὸν Βαρκάρη, Μικροῦσαν Πα-
τριαν, Ὁρέλιον Τροαδίτην καὶ Ἄρθος
τοῦ Μαῖου — ἡ Παιδικὴ Χαρὰ μετὰ τὴν Ἐπι-
τάφον καὶ Σίρτο Μονάχο — ὁ Λέων τῆς
Χαιρῶναιας μετὰ τὸν Πράσιον Χαθάρη, Πορτο-
κάλι τῆς Σπάρτης, Σίρ Λά-Φαλουά, Πί-
θηκον τοῦ Βορρέου καὶ Ναγαράν — ἡ Καλ-
λιτεχνικὴ Γραφίς μετὰ τὴν Ὁραίαν Χαλιίδα,
Μέλιον τοῦ Τηγετοῦ καὶ Ζιζάνιον τοῦ
Γωναίου — ὁ Ῥομαντικὸς Κυνηγὸς μετὰ τὴν
Μεσομυθίαν Ἀκίην — ὁ Μενεξίς μετὰ τὸν
Ἀμὸν τοῦ Ὀλέατον, Λάτρην τῆς Δήμη-
τρος καὶ Κρόταλον — ὁ Μεγιστέος μετὰ τὸ
Δουλοῦ τῆς Καρδίας, Κόκκινο Καπελάκι,
Ροδιαν Κυνηγετίδα καὶ Ἄσπρο Ποτικίον.

ἡ μήπως μοῦ εὐτοιμάζει, πάλιν ἐκπλήξην; ἼΝῆσον
τῶν Φαίλων (χαίρων που ἔγινεν καλὰ μετ'
ὀλίγον ἢ πρόκρινον Διαγωνισμὸν μεταφράσε-
ως) Σεληνογράφον Νύκτα (γράσε μου, δὲν
με κουράζει;) Λεωμιωτάκιον Ἰλιον (σὲ
συγγαίρω διὰ τοὺς λαμπροὺς βαθμοὺς) Ἰσθμὸν
τοῦ Παναγιῶ Βραβεῖον ἔστειλα) Φέρε-Δόσε (μὰ
δὲν εἶδες ὅτι κατηργήθησιν αἱ πληροφορίες;) **Καλλιόπην Μητροτάξην** κτλ. κτλ.
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαθα μετὰ τὴν δ' Ἰου-
λίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δε λύσεις δεκατὴ μέχρι τῆς 18 Αὐγούστου
Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ βίου σου καὶ γράψεαι
τὰς λύσεις των εἰς διαγωνισμὸν, πωλεῖται ἐν
τῷ Γραφεῖον μας εἰς φακέλους, ὡν ἕκαστος
περιέχει 20 φύλλα καὶ τίμηται φρ. 1.

353. **Αεξίγριφος.**
Ἄν ἐπιρροῦν τι τόπου
Μὲ φιλοσοφον ἑνώσας,
Ἐνα ρήτορα ἀρχαῖον
Παρευθὺς θά φανερώσας.
Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
354. **Στοιχειόγριφος.**
Ἄπ' τὸ σῶμά σου θά πάρῃς
Μέλο; τι σημαντικόν,
Τὸ κεφάλι σου θά κόψῃς
Νά το κάμῃς φωτεινόν.
Κι' ἂν του βγάλῃ; πάλι δύο
Ἄπ' τὰ πένη τοῦ στοιχείου,
Τόκαμες κ' αὐτό. . . στοιχεῖο!

Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
355. **Μεταγραμματισμός.**
Βάλε ὀ ἀντί τοῦ I
Καὶ θὰ ἴδῃς εἰς τὴ στιγμή
Ἐνα μάντις καὶ χαθῆ
Καὶ κακούργος νὰ βρεθῆ.
Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
356. **Ἀναγραμματισμός.**
Τῆς Ἐυρώπης ποταμὸν
Ἀναγραμματίσω
Κ' ἕνα ζῶον οικιακὸν
Ὁὕτω σχηματίσω.
Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
357. **Ῥόμβος.**

1.—Γράμμα.
2.—Ζῶον.
3.—Εἶδος πλοίου.
4.—Νῆσοσ τοῦ Αἰγαίου.
5.—Ἐύλον.
6.—Ἄνωσυμία.
7.—Γράμμα.
Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
358. **Διπλοῦν Κυβόλεξον.**

Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
359. **Ἐπιγραφὴ.**
Α Ε Γ Δ
Σ Ε Α Ι Ρ
Η Τ Κ Α Β
Ι Α Π Ι Τ
Υ Ο Ι Β

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.
Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
360—362. **Κεκρυμμένα καὶ ἀνεστραμ-
μένα ὀνόματα πόλεων.**
1.—Εἰ ὀδοὶ πάρῃσι, ἀκαπουὶ μὴ ζήτει.
2.—Κακὸν τὸ ζῆν ἀτάκτως καὶ ἀνοίκιστον.
3.—Πλουτίσας χυτρεὺς ἀργῆσ καὶ ἀμελεῖς
γενήσεται μᾶλλον αὐτοῦ αὐτοῦ.
Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
363. **Διπλῆ Ἀκροστιχίς.**
Τάχτικα γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων
ἀποσπελοῦν τὸνομα Νηρηίδος, τὰ δὲ δεύτερα θεοῦ
ἀρχαίου:

364. **Ἐπιγραφὴ.**
Εἰς τὴν ἰσθμὸν τοῦ ἀλλοῦ
365. **Ἐπιγραφὴ.**
Εἰς τὴν ἰσθμὸν τοῦ ἀλλοῦ
366. **Ἐπιγραφὴ.**
Εἰς τὴν ἰσθμὸν τοῦ ἀλλοῦ
367. **Ἐπιγραφὴ.**
Εἰς τὴν ἰσθμὸν τοῦ ἀλλοῦ
368. **Ἐπιγραφὴ.**
Εἰς τὴν ἰσθμὸν τοῦ ἀλλοῦ
369. **Ἐπιγραφὴ.**
Εἰς τὴν ἰσθμὸν τοῦ ἀλλοῦ
370. **Ἐπιγραφὴ.**
Εἰς τὴν ἰσθμὸν τοῦ ἀλλοῦ

1. Ἀρχαία Βασιλοπαις. 2. Μίγας Ἰστορικὸς.
3. Θεά. 4. Προφήτης.
Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
394. **Φωνηγενεσίτιον.**
66ν—ξς—πν—θν—δκς—ν
Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
395. **Γρίφος.**

Ἐστὴν ὑποκείμενον τοῦ ἀλλοῦ
ΔΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλων 16 καὶ 17
205. Τυρλομύγα (τυρλό-μύγα.) — 206. Βέλος-
ἔλος. — 207. Ἰοσ-ἰοσ.
208. **ΣΥΡΟΣ** 209. **ΠΗΡΑ**
ΓΑΜΟΣ **ΗΠΑΡ**
ΑΜΗΘΝ **ΡΑΚΗ**
ΤΟΝΟΣ **ΑΡΗΣ**
ΣΙΔΩΝ

210. Ἐλλητικὸν προμαχῶντες Ἀθηναῖοι
Μαραθῶνι χρυσοφόρον Μήδων ἐσφόρασαν
δύναμιν. Ἡ ἀνάγνωσις καθέτως, ἐκ τῶν κάτω
πρὸς τὰ ἄνω, δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ἐνελ-
λάσει.) — 211. Μεταξὺ φίλων τὰ πάντα κοινά.
— 212. ΣΑΥΡΑ (Σερβία, Ἄλφειος, Ὑπα-
τος, Ρῆνος, Ἀγγλία.) — 213. Τὸ τετρακίς
τέσσαρα ἐστὶν ἐκκαίδεκα. — 214. Ὁ μηδὲν
ἀδικῶν μηδενὸς δεῖται νόμου.

215. Καθρίας (Χάβρη, ἄς.) — 216. Ἰεζδὸ
(ι, ε, δδ.) — 217. Λίμνη-λίμνη. — 21. Στέ-
φανος-στεφάνη.
219. X E O 220. **ΡΑΚΗ** (Η ΚΑΡ, ρηδόν)
O Π P ΔΑΥΣ (ΞΕΥΛΑ)
I Δ Φ ΚΥΜΑ (Κέα ΜΥΚονος)
P M E ΗΕΛΥ (ΕΥΑΣ Η...)
O E Y 221. Τῆ ἀνταλλαγῆ διὰ
τῶν M, N, σχηματίζεται
ἡ ἀκροστιχίς: ΑΜΜΩΝ
(Ἄμνος, Μένος, Μόνος,
Ἄμμιον, Νῆμα.) 222.
Δ Δ ΘΑΛΗΣ (Θάλασσα, Ἄ-
στος, Λύπη, Ἥττα, Σο-
φός.) — 223. Θύσας γε
θῦμαθ' ἄμε χρῆ θύσαι θεοῖς,
— 226. Ὅμοιον ὀμοίον ἐφέται (ὀμοῖα, νομή,
οὐαί, φύεται.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτά 10, διὰ δὲ τοῖς ἀνδραγαθῶν μας
λεπτα ὀ μόνον. Ἐλάττωσι δὲ 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ
ὀλίγοι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Ἐρωτῶ τοὺς φίλους τῆς ἀγαπητῆς «Διαπλάσε-
ως» τίνι ττρόπῳ θὰ δυνηθῶ νὰ τοὺς γνωρί-
σω: Τὸ ἐπιθύμῳ πολὺ. — Ἀγαθὸρον Ρόδου. —
Κ. Ν. Κωνσταντινίδης, Μέγα Σενοδοχεῖον
(Πλατεία Συντάγματος). (Γ—51)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ
δελτάρια, πάσης πόλεως. Ἀπάντησις ἀπαρ-
λῆς. — Ἀντώνιος Δ. Ζώρας, ὀδοσ Σόλωνος,
117, Ἀθήναι. (Γ—32)

Ἀναχωρῶν ἐντευθεν, πᾶσω τὴν ἀνταλλαγῆν
δελταρίων κ' εὐχαριστῶ διότι τοὺς μετ'
ἐμοῦ ἀνταλλάξαντες. — Φώτιος Ἐμ. Πουπου-
λίδης, Rodosto (Turquie.) (Γ—33)

Εὐχαριστίας λέγει τὰ ζητηθέντα ὑπὸ τῆς Μεγα-
λοπρεποῦς Φύσεως δι' ἀνταλλαγῆς Μ.
Μυστικῶν. — Ἀνέλλιπτος Χαρά. (Γ—34)

Ἀσπάσσομαι τὴν Ἀθῶν Καρδιαν Ἐπι-
τάφον, ἄρθρον τῆς Κερκῆρας, ἡς δεχο-
μένη εὐχαριστίας τὴν ἀλληγογραφίαν ἀναμῶν
ἐπιστολήν, καὶ Ἐλληνοποικίαν, ἡν πληροφοροῦ
ὅτι διαμῶν παρὰ τὸν Εὐθύνον. Εὐχαριστῶ τὸν
Γάτον τῆς Ἀνατολῆς διὰ τὰς εὐχάς.
Ζουλεῖκα. (Γ—35)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιδικὸν σύγγραμμ, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἘΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός
καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθῆναις.
Ὀδοσ Πατησίων, ἀριθ 11 Β, παρὰ τὰ Χανταῖα

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περίοδος Β'. — Τόμ. 10^{ος} Ἐν Ἀθῆναις, 19 Ἰουλίου 1903 Ἔτος 25^{ον} — Ἀριθ. 29

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΙΔΟΥΛΙΝΟΥ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια.)

Ἄλλαι τέσσαρες ἀμοιβὰι λέμβοι ἦσαν
τοποθετημέναι εἰς τοὺς ὑποστάτας (μούρ-
τους) τοῦ καταστρώματος. Μεταξὺ τοῦ
ἀκατίου ἰστού (τουρκέτου) καὶ τοῦ με-
γάλου, πρὸς πρῶρον τοῦ μεγάλου καπα-
κιοῦ, εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ λαμπτικὸς, ὁ
ὁποῖος ἐκρηγνίμειε διὰ νὰ λυώνουν τὸ

πόθηκάριον, ἐκτελῶν καὶ καθήκοντα
ὕπηρετον τῶν ἀξιωματικῶν εἰς μάγει-
ρος. Τὸ ὄλον 34 ἄνδρες, — ὅσον δηλα-
δὴ πλήρωμα ἔχον συνήθως τὰ φλαι-
νοθηρικὰ πλοῖα, ὅσα εἶνε κατὰ τὴν χω-
ρητικότητά ἴσχυ πρὸς τὸν «Ἁγιον
Ἐνώχ».

Τὸ πλήρωμα ἀποτελεῖτο ἐξ ἡμισίας
σχεδὸν ἀπὸ Νορμανδοῦς ναύτας καὶ Βρι-
ταννοῦς ναύτας. Μόνος ὁ ξυλουργὸς Φε-
ροῦς ἦτο ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἀπὸ τὸ προ-
αίτητον τῆς Βαλλεβίλης, εἶχε δὲ ἐργα-

σθῆ ὡς μηχανικός εἰς διάφορα θέατρα
τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας.

Οἱ ἀξιωματικὸι εἶχαν ἤδη κάμη ἀρ-
κετὰ ταξιδία μετὰ τὸν «Ἁγιον Ἐνώχ»
καὶ ἦσαν ἀξιοὶ πάντες ἐπαίνου διὰ τὴν
εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν των. Εἶχαν ὅλας
τὰς ἀρετάς, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ τὸ ναυ-
τικὸν ἐπάγγελμα. Τὸ προηγούμενον ἔτος
ἀρμένιζον εἰς τὰ βόρεια καὶ εἰς τὰ νότια
πελάγη τοῦ Εἰρηνικοῦ. Καὶ ἦτο πρώτης
τάξεως ἐκεῖνο τὸ ταξίδι, καθ' ὅσον δὲν
συνέβη εἰς τὸ πλοῖον κανὲν ἀπειτυχίαν,

ἀν καὶ ἐταξιδεύσαν συνε-
χῶς ἐπὶ σαραντατέσσα-
ρας μῆνας προσοδοφό-
ρον ταξίδι πρὸς τούτοις,
διότι τὸ πλοῖον ἔφερον
ἀπὸ αὐτὸ δύο χιλιάδας
βαρέλια γεμάτα μετ'
λαίων φαλαίνας, τὰ ὅ-
ποια ἐπωλήθησαν εἰς ἐ-
πωφελεῖς τιμὰς.

Ὁ ὑπαρχὸς Ἐρτώ
ἐφαίνετο ἐντριβέστατος
εἰς ὅλας τὰς λεπτομε-
ρείας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ
πλοίου. Ἀφοῦ ὑπηρετή-
σεν ὡς ἐπίκουρος ἀνθυ-
ποπλοίαρχος εἰς τὰ πο-
λεμικὰ πλοῖα, ἀνέλαβεν
ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἐμπορι-
κὸν ναυτικόν, ἐταξιδεύε
δὲ ὡς ὑπαρχος, περιμέ-
νων νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς
τὴν κυβέρνησιν κανενὸς
πλοίου. Ἐθεωρεῖτο, καὶ
δικαίως, ὡς καλὸς ναυ-
τικὸς, αὐστηράτος εἰς
τὰ ζητήματα τῆς πει-
θαρχίας.

Περὶ τοῦ πρώτου ὑπο-
πλοίαρχου Κοκεμπέρ, ὡς
καὶ περὶ τοῦ δευτέρου
ὑποπλοίαρχου Ἀλλότ.
οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ αὐτοὶ
λαμπροὶ ἀξιωματικοί,
δὲν ἔχομεν νὰ κάμωμεν
καμμίαν παρατήρησιν,
παρὰ μόνον ὅτι ἐδεί-

«Ἐ! γέρο, καλῶς μου ὤρισε!» (Σελ. 226, στήλ. 6.)

ΥΜΝΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΣΕΩΣ

Εικοσιπέντε χρόνια σέρνουνε Τρισεύγενο χορδ' τριγύρω Στόν τήμιο Βωμό που κόρπισε Του Πνεύματος τὸ ἅγιο μύρο.

Κι' ἡ Μοῦσα πέρνωντας τὴ λύρα της Τὸν ὕμνον τοῦ Καλοῦ τονίζει, Κ' ἡ καθεμιά χορδὴ χαρούμενη Φωνές παιδιάτικες σκορπίζει.

Και μίαν εὐχὴ στόν Πλάστη στέλνουνε, Ἡ Μοῦσα πάλιν ἡ αἰώνια Ἐπὶ τὸ βωμὸ που τώρα ὑψώνεται Τὰ Ἐκατὸ νὰ ψάλλῃ χρόνια.

ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΔΑΠΤΕΧΝΗΣ (Α' Βραβεῖον)

★

Εικοσιπέντε χρόνια Ἄπ' τὴν ἐμφάνισί σου Ἐπέρασαν κι' αἰώνια Ἐάν μὲν ἡ ἀνάμνησί σου.

Ἐοῦ, Διαπλάσουλᾶ, Παιδιῶν ὁμογενῶν Τὴν ἀπαλὴ καρδούλα Ἐφώτισε πολλῶν.

Εἰς ποῖον δὲν ἀρέσουν Τὰ διηγήματά σου; Καὶ ποῖον δὲν θὰ τέρψουν Τὰ ποικιλώτατά σου;

Σὲ καθὲ μιά γωνία Τῆς γῆς, ὅπου κτυπάει Ἑλληνικὴ καρδιά, Ἡ φῆμῃ σου ἄς πάη

Κι' ἄλλων νὰ μορφωθοῦνε Ἑλλήνων τὰ παιδιά Καὶ νὰ σ' εὐγνωμονοῦνε, Φίλῃ, παντοτεινά.

ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ (Β' Βραβεῖον)

★

Μὲ ὕγιαν καὶ χαρὰν Ἡ Διάπλασις μας φέτος Μπαίνει εἰς τὸ ποθητὸν εἰκοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος.

Καὶ οἱ φίλοι της διὰ τοῦτο, μὲ ποτήρια εἰς τὰ χεῖλια Ἐν χορῶ εὐχονται πάντες, νὰ περάσῃ καὶ τὰ χίλια Ἡ Μπεμπέκα νὰ τὴς λήσῃ

Καθὼς καὶ ὁ Ἄνανιάς, ὁ ὠρατὸς ψυχογιὸς της (Ὁ ὁποῖος νὰ μας γράφῃ πῶς συχνά τὰς Κυριακάς)

Κι' ἡ γιαγιά της ποῦ θὰ δώσῃ Ἐ' βλους μας καλὰς εὐχάς· Καὶ ἡ Μάρθα, ποῦ θὰ γράφῃ παραμύθια γιὰ παιδάκια· Καὶ ἡ Πίσα ποῦ νὰ κἀνῃ μερικά καλὰ γατάκια·

Κ' ἐπιτέλους καὶ αἱ δώδεκ' ἀδελφὰ τοῦ Ἄνανιά Ζήτησαν ὑπὲρ τὰ χίλια Ἐτὴ ἐν εὐδαιμονίᾳ.

Ζήτησ' ὁ κάλαθος ἀχρήστων, κι' ὁ τι ἄλλο της ἀνήκει Ζήτησ' καὶ ἡ ἀδελφὴ της, ἡ μικρὰ «Βιβλιοθήκη»

(Ἡ ὁποία καὶ βιβλίον νὰ ἐκδώσῃ τώρα ὀφείλει,) Ζήτησαν προσέτι Διάπλάσεως οἱ φίλοι! Τῆς Διάπλάσεως οἱ φίλοι!

ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ (Β' Βραβεῖον)

ΜΑΓΙΚΗ ΒΙΚΩΝ

Πῶ, πῶ!... Λησταί! Ποῖον λοιπὸν παραφυλάττου;

ΑΙΜΙΛΙΑ ΧΩΒ

[ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ] ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

6

Αἰμιλία

«Ἐπέτυχ' ὅτι ἐζητοῦσα, ἀλλὰ ὄχι χωρὶς κόπον, πιστεύσατέ με. Ἀκούσατε, νὰ σὰς τὰ διηγηθῶ:

«Αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ δικαστοῦ Δάβενπορτ. Τὰ μίλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία εἶχαν ἐπιφορτισθῆ νὰ μας ἐξετάσῃ ἦσαν τρεῖς, δηλαδὴ ὁ ἰατρός Πρέσκωτ, ὁ κ. Λόρυγκ καὶ ὁ κ. Δάβενπορτ. Αἱ ὑποψήφιοι πρὸς ἀπίκτησιν διπλώματος δὲν ἦσαν ὀλιγώτεροι ἀπὸ δέκα, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ Ἐβὴν Γκλιβθίνς.

«Ὁ κ. Λόρυγκ, ἐπειδὴ τοῦ ἔτυχε κάποιον ἐμπέδιον τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ἔστειλε ἀνικαταστάτην του — μαντεύσατε ποῖον κυρία Φάγγ! Τὴν περιέφημον Ζεφανίαν Κουβλμροθ, δηλαδὴ τὸν κ. Εὐγένιον Πάλμπερ. Οἱ δύο ἄλλοι ἐξετασταὶ δὲν εἶχαν τίποτε τὸ ἐκφοβιστικόν· ἀλλὰ αὐτὸς, θαρρεῖς καὶ τὸ εἶχε κόμη ἔργον νὰ μας σασιτίζῃ. Ἐπηδούτεν ἀπὸ τὸ ἕνα θέμα εἰς τὸ ἄλλο μὲ τὸσην ταχύτητα, ὥστε εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ ἐγάνταμεν ὅλες μας, κ' ἐγὼ ὅπως ὅλες οἱ ἄλλες. «Ὅταν ὅμως ἐγὼ εἶδα ὅτι δὲν ἐζητοῦσε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μας κάμνῃ νὰ λέγωμεν κουταμάρες, διὰ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μας περιγελά κατόπιν, ἐκορδῶθη εἰς τὴν καρέκλαν μου καὶ ἤρχισα νὰ του ἀπαντῶ μὲ γοργότητα ἴσῃ πρὸς τὴν ἰδικὴν του.

«Αἱ δὲν θὰ τα βγάλῃς πέρα μαζὶ μὲ αὐτὴν τὴν φορὰν, κύριε», ἔλεγα ἀπὸ μέσα μου, καὶ δὲν ἤξεύρω πῶς συνέβη, ἀλλὰ τῷ ἀπῆντησα ἐπὶ ζητημάτων τὰ ὅποια οὔτε εἶχα συλλογισθῆ ἕως τότε, καὶ ἔλυσα προβλήματα τῶν ὁποίων ποτὲ δὲν εἶχα δοκιμάσῃ νὰ εὐρω τὴν λύσιν. Αὐτὴ ἡ ἱστορία διήρξατε μισὴν ὥραν σωστήν. Ὁ κ. δικαστὴς καὶ ὁ ἰατρός ἐγελοῦσαν μὲ ἔλθῃ των τὴν δύναμιν, ἐνῶ

μας ἤκουαν. Τὰ μισὰ τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ ἐρωτήματά του ἦσαν πολὺ ἀνώτερα ἀπὸ τὸ πρόγραμμά τῆς γηπιακῆς διδασκαλίας διὰ σχολεῖον χωρίον· ἀλλὰ ἐγὼ ἔβαλα τὰ δυνατά μου ν' ἀπαντήσω καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμα, διὰ νὰ τῷ ἀποδείξω ὅτι ἡμεῖς, τὰ κορίτσια τοῦ Κιμπασσέτου, δὲν εἴμεθα τόσο βλάκες ὅσον αὐτὸς φαίνεται ὅτι μᾶς νομίζει.

«— Φθάνει, εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ ἰατρός Πρέσκωτ· ἡ μὲς Χὼβ ἔδωκε πιστημιακὰς σχεδὸν ἐξετάσεις. Ἐλάτε τώρα νὰ ἐρωτήσωμεν τὰς δεσποινίδας ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὰ νηπιαγωγεῖα.

«Ὁ κ. Πάλμπερ εἶχε κρεμασμένα τὰ μούτρα του «σὰν ἀλεπού πού τὴν ἐπίασεν ἡ ὄρνιθα», καὶ ἐγὼ ἡ ἰβία ἤμουν πολὺ στενοχωρημένη, διότι εἶχα πάρῃ δρόμον πολὺ ἐμπρὸς, μὲ τὰς ἀπαντήσεις μου.

«Ὁ δικαστὴς καὶ ὁ ἰατρός Πρέσκωτ μᾶς ἠρώτησαν τότε πράγματα λογικὰ καὶ πρέποντα, ἔδωκαν δὲ εἰς ὅλες ἀπὸ ἕνα εἰδίλωμα. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κάμουν ἀλλῶως, διότι ὅλες μας ἐγνωρίζαμεν περισσότερα ἀπὸ ὅσα χρειαζόνταν διὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν χωρικῶν σχολείων.

«Τὴν στιγμὴν που ἐφεύγαμεν κωτευχαριστημένοι διότι ἐτελείωσαν τὰ βασανά μας, ὁ κ. Πάλμπερ ἦλθε νὰ με συγχρηθῆ διὰ τὸς «ἐξαιρετικὰς σπουδὰς ποῦ ἔκαμα». Τὸν εὐχαρίστησα μὲ μίαν κλίσιν τῆς κεφαλῆς ἀπλῶς, χωρὶς κἂν νὰ λάβω τὸν κόπον νὰ του κυττάξω, διότι ἤμην κυριολεκτικῶς κινῶδης. Αἱ ἄλλοι ὅμως δεσποινίδες εἶχον τόσο ἐνθουσιασθῆ, ὥστε μὲ παρέσυραν διὰ τῆς βίας εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον νὰ με φιλέψουν πάντες καὶ γλυκὰ, καὶ μὲ ἐφώναζαν προαπίστριαν τῶν δαιωμάτων τοῦ γυναικείου φύλου, ἡρωῖδα τοῦ Κιμπασσέτου, κτλ. κτλ. — Τρεῖς, τέλος πάντων!... Ἀλλὰ ἐπῆρα τὸ δίπλωμά μου, αὐτὸ εἶνε τὸ οὐσιῶδες!

«Τὸ σχολεῖόν μου ἀρχίζει τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ Μαΐου. Ἀποχαιρετῶ τὰ παιδικὰ μου χρόνια, τώρα εἶμαι μεγάλη πλέον, καὶ μετ' ὀλίγον θὰ με λογαριάζουν ὡς πρόσωπον μὲ σημασίαν. Δὲν μου δίδετε μερικὰς εὐχάς, κυρία Φάγγ; Δὲν ἔχετε τίποτε καλὰς συμβουλὰς νὰ μου ἀπευθύνετε;

Κυρία Φάγγ

— Σοῦ εὐχομαι πρόσθεον καὶ τὴν ἐπιτυχίαν ἡ ὁποία σου ἀξίζει. Ὅταν διὰ τὰς συμβουλὰς, μικροῦλα μου φίλη, εἶσο εὐθυμῆ, καλὴ καὶ φιλομειδῆς, δικαίᾳ καὶ συγχρόνως σταθερὰ εἰς τὰς ἀποφάσεις σου· ἐξυκολούθησε νὰ ἔχῃς πάντοτε πεποίθησιν εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ ποθετῆς ὑψηλὰ τὰ ἰδανικά σου. Ἀλλὰ μὲνε ὅπως σὲ ἔπλασεν ὁ καλὸς Θεός, μὴν ἀλλάξῃς τὸν χαρακτήρα σου.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. — ΔΙΑΣΚΑΛΑΥΞΙΣ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΑΙΜΙΛΙΑΣ

Ἡ πρώτη ἡμέρα

«Σὺς ὑπέσχεθῃν, ἀναχωροῦσα, νὰ γράφω τὸ ἡμερολόγιόν μου, ἐπιτήδεες διὰ σὰς, φιλιτάτη μου κυρία Φάγγ, καὶ θὰ τηρήσω ἀπὸ σήμερον τὴν ὑπόσχεσίν μου, ἂν καὶ δὲν ἔχω ἀκόμη πολλὰ πράγματα νὰ σὰς εἰπῶ.

«Τὸ μάθημα ἐτελείωτεν· ἐσχόλασεν τὰ παιδιά, καὶ ἐγὼ ἔμεινα μόνῃ εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ σχολείου, ὅπου θὰ ἐξουσιάζω διὰ τρεῖς μῆνας καὶ ἴσως περισσότερον ἂν ἐπιτύχῃ ἡ δοκιμασία μου, — μὲ ἄλλους λόγους ἂν οἱ κύριοι τῆς ἐπιτροπῆς μείνουν εὐχαριστημένοι ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἂν ἡ μητέρα μου ἐπιτρέψῃ νὰ ἐξκολουθήσω.

«Ἰσοῦ λοιπὸν, ἀρχίζω ὀλομόναχῃ τὸ στάδιόν μου εἰς τὸν ἀπέραντον κόσμον! Ἄν καὶ ἔχω συμπληρώσῃ τὰ δεκαεξί, ἡ καρδιά μου ἐκτυτοῦσε πολὺ δυνατὰ σήμερον τὸ πρωί...

Ἐνθυμῶσθε τί μου εἶπατε χθὺς; Νὰ μὴν πλάττω πολλὰ ἄραϊα ὄνειρα, διότι γρήγορα θὰ ἀπογοητευθῶ. Λοιπὸν, ἐπερίμενα νὰ με φιλοξενήσουν εἰς τὸ σπίτι τοῦ κ. Οὐῆξ διὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα· ἀλλὰ αὐτὸ ἦτο πλάνη τῆς φαντασίας μου, διότι ὁ κ. Ἰωνάθαν Οὐῆξ μὲ ὠδήγησε κατ' εὐθεῖαν εἰς τοῦ γείτονης του, τοῦ κ. Ἀπλεμπῆ. Μοῦ ἔκαμε λυπηρὰν ἐκπληξιν, ὅταν τὸν εἶδα νὰ περᾶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ καθαρὸν καὶ περποιημένον σπίτι του, ὅπου ἡ σύζυγός του εἰσιγύριζε μὲ τὸ τραγοῦδι στὸ στόμα, διὰ νὰ σταματήσῃ ἐμπρὸς εἰς ἕνα μισοκρημνισμένον σπίτι, περιτριγυρισμένον ἀπὸ ἕνα κήπον ἐντελὸς ἀπεριποίητον. Τὰ σπίτια καὶ οἱ κῆποι ἔχουν τὴν ἰδιαιτέραν των ρυσιγονωμίαν, δὲν το νομίζετε καὶ σεις; Λοιπὸν αὐτὸ τὸ σπίτι ἔλεγε καθαρὰ ἔτι δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀνήκῃ πορὰ εἰς ἐκεῖνον τὸν μέθυσον, διὰ τὸν ὁποῖον σὰς εἶχα ἐμιλήσῃ. Τὸ ἀνεγνώρισχ ὅτι ἔτσι ἦτο, πρὶν ἀκόμη ἔμβω μέσα. Ὅλιγον ἔλειψε νὰ λιποθυμήσω ὅταν ἐσπρωξά τὴν ξεκαρφωμένην θύραν ποῦ ἐχώριζε τὸν κῆπον ἀπὸ τὸν δρόμον, ἀλλὰ κυρίως μὲ ἀπεκαρδίωσεν ἡ θέα τῶν ἐννέα παιδιῶν τοῦ κ. Ἀπλεμπῆ, τὰ ὅποια μ' ἐκύτταζαν σὰν χιζὰ καὶ μὲ ὕφος ὄχι καὶ τόσο εὐμενές.

«— Θάρρος, μοῦ εἶπεν εἰς τὸ αὐτὸ ὁ κ. Ἰωνάθαν, δὲν θὰ μείνετε πολὺν καιρὸν ἐδῶ. Ἡ κυρία Ἀπλεμπῆ ἐζήτησε νὰ σὰς πάρῃ πρώτη στὸ σπίτι της, διότι ὁ σύζυγός της πρόκειται νὰ λείψῃ καμμίαν δεκοπενταριά ἡμέρας, καὶ δι' αὐτὸ θὰ ἔχῃ περισσοτέραν εὐρυχωρίαν διὰ σὰς.

«Ἡ εἰδήσις αὐτὴ μὲ ἠυχαρίστησε, διότι ἡ συντροφία ἐκείνου τοῦ κυρίου μ' ἐτρόμαζεν ὅπωςδῆποτε, τὸ ὁμολογῶ.

«Ἦτο Δευτέρα, ἡμέρα ποῦ βάζουν μπουγάδα ὅλες αἱ νοικοκυρές τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ κυρία Ἀπλεμπῆ ἦλθε πρὸς συνάντησίν μου, σιουπίζευστα στὴν πόδιὰ της τὰ χέρια της τὰ ὅποια ἦσαν ἀκόμη γεμάτα σαπουνάδες. Μοῦ ἠύχηθη τὸ καλῶς ὄρισες πολὺ φιλοφρόνως, καὶ μου παρουσίασεν ἔπειτα καὶ τὰ ἐννέα κατὰ σειράν τέκνα της, ἀπὸ τὴν πρώτην κόρην της, ἡ ὁποία εἶνε δεκαπέντε ἐτῶν, ἕως τὸ τελευταῖον μωρό, τὸ ὁποῖον μόλις εἶνε ὀλίγων μηνῶν. Δὲν ἐσυνείθησα καλὰ-καλὰ τὰ ὀνόματά των· ἀλλὰ δὲν θ' ἀργήσω, τοῦλάχιστον δι' ὅσα ἐρχονται εἰς τὸ σχολεῖόν μου.

«Ἡ κυρία Ἀπλεμπῆ εἶνε μελαγχρονὴ μὲ γαλανὰ μάτια, ἀρκετὰ εὐμορφη. [Ἐπεται συνέχεια] ΚΙΜΩΝ ΑΔΙΚΙΑΜΕ (Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν τῆ: Σοφίας Μάϋ)

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

Ὁ Παυλῆς ἀφίνει τὸν κύριον Μπέμπην εἰς τὴν ζηράν, καὶ του λέγει νὰ καθῆσῃ φρόνιμα ἕως ὅτου ἔλθουν ἔξω καὶ οἱ ἄλλοι.

— Ναι! μὰ ἂν ἔλθουν οἱ ἄγριοι καὶ μὲ φᾶνε; ἐρωτᾷ φοβισμένος ὁ κύριος Μπέμπης.

— Μὴ φοβᾶσαι... ἐρχεται ὁ Λουλοῦ καὶ τους τρώγει, ἂν κοτήσουν

«Ἡ ἀπόβασις τῆς ναυαρχίας.»

νὰ σε πειράζουν, λέγει ἐξυπνότατα ὁ Παυλῆς.

Πραγματικῶς ὁ Λουλοῦ φθάνει τρεχάτος καὶ κάμνει τόσα χάρδια εἰς τὸν κύριον Μπέμπην, ὥστε τὸν κάμνει μούσκεμμα, διότι τὰ μαλλιά του ἦσαν βρεγμένα ἀπὸ τὸ νερὸ ὅπου εἶχε πέσι.

Ὁ Μπέμπης δὲν εἰςεύρει πᾶ τί νὰ κάμῃ. Νὰ χαρῆ ποῦ ἔχει φύλακα τὸ Λουλοῦ; — ἡ ναρχίση τὰ κλάμματα ποῦ τον ἐβρεξεν αὐτὸς ὄτακτο; σκύλος;

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πλοίαρχος Γιαννάκης καὶ ἡ ναυαρχίνα Κικὴ ἐσκέ-

«Ἀγκαλιάζονται καὶ φιλοῦνται.»

φθισαν ὅτι ἦτο ἀνάρμοςτον εἰς τὰ ἀξιώματά των ν' ἀποβιθασθοῦν καβάλλα ἐπάνω εἰς τὴν ράχην τοῦ Παυλῆ, καὶ ἀποφασίζον νὰ ἔδωκαν μόνοι των ἔξω. Οἱ μεγάλας πέτρες εἶνε τόσο κοντὰ ἡ μία στὴν ἄλλην, ὥστε ἡμποροῦν νὰ ἐκτελέσουν τὸ σχέδιόν των χωρὶς νὰ βρέξουν κἂν τὰ παπουτσάκια των.

Ἡ ναυαρχίνα βγαίνει πρώτη. — Κρίμα ποῦ δὲν ἔχουμε κανόνια, κυρία νευαρχίνα, γιὰ νὰ σοῦ ρίξουμε, λέγει ὁ πλοίαρχος Γιαννάκης, ἐνῶ τὴν βοηθεῖ ἰπποτικώτατα νὰ πατήσῃ εἰς τὴν πέτραν.

Ἀλλὰ ἡ δεσποινὶς Κικὴ κλονίζεται, φεθᾶται μήπω; γλοιστρήσῃ. Ὁ Γιαννάκης τῆς προσφέρει τότε τὰ δύο κουπιά, διὰ νὰ στηρίζεται, καὶ ἡ ἀπόβασις τῆς ναυαρχίας τελειώνει χωρὶν κανέν δυσάρεστον ἐπισηόδιον.

Ἄς εἶνε καλὰ καὶ ὁ καίμενος ὁ Παυλῆς ποῦ ἐπήγαινε μπροστά, χωμένος εἰς τὸ νερὸ, καὶ ἔτοιμος νὰ τὴν ἀρπάξῃ εἰς τὴν ἀγκαλιά του, ἂν τυχὸν καὶ ἐγλοιστροῦσε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'

Αὐτὸς ὁ Λουλοῦ δὲν ἡμπερεῖ νὰ καθῆσῃ ἡσυρῆς. Ἀφοῦ ἐγλύψε καλὰ καὶ ἔβρεξε καλλίτερα τὸν κύριον Μπέμπην, τὸν ἀφίνει μόνον του καὶ τρέχει νὰ ὑποδεχθῆ τὴν ναυαρχίαν.

— Έλατε γρήγορα, και φοβάμαι!

— Σιωπή, δειλέ! φωνάζει ο πλοίαρχος Γιαννάκης...

Αλλά και του κυρίου Γιαννάκη ή φωνή τρέμει. Μήπως και ενεδρεύουν οι άγγριοι μέσα εις τὰ κλαδιά...

Εύτυχῶς: ὁ Δουλοῦ ἀναλαμβάνει νὰ ἐξερευνησῇ τὰ παράλια. Τρέχει ἐδῶ κ' ἐκεῖ, και τὰ γαυγίσματά του δὲν ἔχουν τίποτε ὑποπτον.

Ἐπὶ τέλους φθάνουν ὅλοι εἰς τὸ νησί, και ἀπὸ τῆν χαρὰν των ἀγκαλιάζονται και φιλιούνται, διότι δὲν αἰμάτωσε μύτη εἰς τὴν ἐπικίνδυνην αὐτὴν ἀπόβασην.

(Ἐπιτετα συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ (Παραμυθί).

Μία φορά κι' έναν καιρό ήταν ένας νέος, πού ο πατέρας του είχε ξαναπνυ- τρευθῆ και ἡ μητριά του δέν τον ἀγα- πούσε.

— Δὲν ἐννοῶ πιά νὰ σε θρέψω. Πάρε τρία φλουριά, για νὰ ἔχης νὰ ζήσης ὡς που ναῦρης δουλειά, και πήγαινε σὸ καλό.

Καί τον ἔβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Ὁ νέος ἦτο παραπολύ λυπημένος, και δὲν ἔβγαλε μιλιὰ νὰ παραπονεθῆ διὰ τὸ ἄδικον.

Μία ἡμέρα ὅμως εἶδε μερικά κακόπαι- δα πού ἤθελαν νὰ κρεμάσουν ἓνα σκύλο, και ὁ σκύλος τὸν ἐκύτταζε τόσο λυπη- τερά μετὰ μεγάλα μυχῶν μάτι του, ὡ- στε ἔδωκεν ἓνα φλουρί και τον ἀγόρασε.

νὰ σώσει μιὰ γουστερίτσα τοῦ νεροῦ πού κάτι πλιλόπαιδα εἶχαν πάρη πέτρες νὰ τὴν πετροβολῆσουν.

Δὲν ἀργεῖτε νὰ εὐρη τὴν κατέλληλη θεοῖ — μιὰ λιμνούλα με λιγοστὸ νερό.

— Καλέ μου κύριε, μή μ' ἀρίσιν εἶ- δῶ, σὲ παρκακῶδ' πήγαινε με στὴ λί- μνη τοῦ Εὐτυχιμένου Κίμπο, γιατί εἴ- μι βσιλόπουλο τοῦ Κάτω Κόσμου, και μ' ἔχουν μαγυρμένο.

Ἄλλὰ, καθὼς ἄνοιξε τὸ φύλλο, για νὰ βγάλλη τὸ μικρὸν ζῶον, τὸ ἄκουσε πού ἔλεγε:

— Γράβα κατὰ τὸ βουρῶ, ὅπου ὁ ἡ- λιος βασιλεύει, και ἐκεῖ θὰ βρῆς τὸν Εὐ- τυχιμένο Κίμπο.

Ἐξανασήκωσε λοιπὸν τὸ φύλλο μετὰ ζῶον ὁ νέος, κ' ἐμπρὸς αὐτὸς και πίσω ο σκύλος μετὰ τὴ γάτα, ἐπῆρξαν τὸ δρόμο κ' ἐφθασαν σὸ μακρυνὸ βουρῶ, και τὴ στιγμή πού ἔσδονεν ὁ ἥλιος τὴν τελευ- ταία του ἀκτίνα για νὰ πέση νὰ κοιμηθῆ, ὁ νέος ἔπαυρε τὸν κατήφορο τοῦ βουρῶ και σὲ λίγο ἐφθασεν εἰς τὸν κάμπον, ὅπου μὴ ὠραία λίμνη με καθρώματα νερῶ ἔλαμπεν ὡς καθρέφτης.

— Ρίξε με ἐδῶ μέσα, καλέ μου φιλε, εἶπε ἡ γουστερίτσα, και ἄμα χωρίσουν τὰ νερά, ἔλα μαζί μου κάτω, χωρὶς νὰ φοβηθῆς. Καί, για τὸν κόπο πού ἔλαβες και τὸ καλὸ πού μου ἔκαμες, ζήτησε ἀπὸ τὸν πατέρα μου νὰ σου δώση τὸ δα- κτυλίδι πού φορεῖ σὸ δεξιὸ του χέρι και τὴ γαβάθα του μετὰ τὸ κουτάλι.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

δρόμον, ἐφθασεν εἰς ἓνα λαμπρὸν τόπον, κοντὰ σ' ἓνα ὠραῖο ποτάμι, και ἐκεῖ ὁ νέος εἶπεν ἀπὸ μέσα του:

— Θὰ μ' ἀρίσει νὰ ἦταν ἐδῶ τὸ πα- λάτι μου...

Ἐτριψε λοιπὸν τὸ δακτυλίδι, και μο- νομιῆς ἓνα ὠραῖο παλάτι εὐρέθηεν ἐκεῖ, και στὰ φιλιτινῆν σκαλοπάτια του ἐστε- κώτανε μὴ πνεύμορφη κόρη με μοσκο- μυρισμένκ, ὀλόξυθα μαλλιὰ. Αὐτὴ ἦτον ἡ νύφη, και ἐγενε γάμος και χρῶ, και ἐπερνούτην κατὰ κ' εὐτυχιμένα, χωρὶς νὰ τους λείπη τίποτε, διότι ἡ γαβάθα και τὸ κουτάλι τοὺς ἔφερναν και τοῦ ποουλτοῦ τὸ γάλα, ἡ γάτα ἔδωχε τὰ ποντικῆ, και ὁ σκύλος ἐφύλαγε τὸ πα- λάτι ἀπὸ τοὺς κλέφτες.

Ἔγινε λοιπὸν μεγάλος ἀρχοντας ὁ νέος και μαζιὰ ἀρχόντισσα ἡ γυναῖκά του.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

περίπτωτ' ἂν το χάση, θὰ χαθῆ τὸ πα- λάτι, και ὅκ μείνετε στοὺς πέντε δρό- μους.

Ἔτσι ἔκαμεν ἡ ἀρχόντισσα, κ' ἐκατά- φερε τὸν ἄνδρα της νὰ της ἀρίση τὸ δακτυλίδι, και μὴ ἡμέρα πού ἔλειπεν αὐτὸς σὸ κνηγι, ἡ μάγισσα τὸ ἔκλεψε και το ἔτριψε.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Τὴν ἐπὶσε: βήγας δυνατὸς, και τὸ δαχτυ- λίδι ἐτινάθηκεν ἔξω, και ὁ πόντικας τὸ ἀρπαξε και τὸ ἔφερε στὴ γάτα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Καὶ τότε ὁ σκύλος ἐπύτασε μετὰ τὸ δόν- τια του τὸ δακτυλίδι, και, ἐμπρὸς αὐ- τὸς και πίσω ἡ γάτα, ἐπῆρξαν σὸ δω- μάτιον τῆς ἀρχόντισσας και τὸ ἔβαλαν στὴν ποδιά της.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ τραπέζι. — Ἄχ, μαμαμά! ἐδάγκασα τὴ γλώσσά μου και μου πονεῖ. πῶ, πῶ!

Τὸ Ἄϊ-Ἄϊφ τῶν Παησίων (ἀπαρχίας): — Βίλε της σῆλο τὸ σου περάση.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

ΔΙΔΑΧΜΑΤΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Καὶ εἰς τὰς Πίτρες Ἰερῶν ἓνας Μικρὸς Σὺλλογος, ὁ ὁποῖος ἔχει σκοπὸν τὸ ὑπὲρ τῆς Διαπλάσεως ἐσταθῆσθαι και τὴν ἔγγραφὴν ἀπο- ρῶν.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

ἡ Ἄρα της Κερκόρας, εἶνε λαυθαμέναι, διότι ἡ καλὴ αὐτὴ φίλη μου συγγείτην Διάπλασιν μετὰ τὴν ἀδελφὴν τοῦ κ. Παπαδοπούλου. Διὰ τὸ ἄλλο ζήτημα, εἶπα ὅτι δὲν ἀναμνίνομαι εἰς τὰ ἰδιαιτέρα τῶν Μ. Σὺλλογων, και εἰμπορεῖς νὰ της τὸ γράφησιν ἀπ' αὐθελος.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Ἄνθῆ, τῶ εἶπε, εἶνε μαγικὰ δῶρα. Τὸ δακτυλίδι θὰ σου φέρη ἓνα παλάτι και μὴ εὐμορφη νύφη ἢ γαβάθα και τὸ κουτάλι θὰ σας φέρουν ὄτι καλὸ φαγητὸ ἐπιθυμητέα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνεστόμενον υπό του Ήπουργίου της Παιδείας ως το κατ'έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΣΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός
καὶ εἶνε προκληρωταί δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὀδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 10^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 26 Ἰουλίου 1903

Ἔτος 25^{ον}—Ἀριθ. 30

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΙΔΟΥΛΙΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια.)

Ἐκτός τούτου, διὰ τὴν ἐπέλθη καμμία ἀργοπορία, ἐκάστη ἀπὸ τὰς φαλοινίδας ἐφωδιάσθη μετὰ ἕνα μαστέλλο, ὡς καὶ μετὰ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀλίσταν ὄργανα. Ἄν λοιπὸν οἱ σκοποὶ ἐβλεπαν καμμίαν φάλαγγα πλησίον τοῦ πλοίου, δὲν ἔμενε πλέον παρὰ τὴν καθαιρεθῶν αἰ λήμμοι εἰς τὴν θάλασσαν— καὶ αὐτὸ

τὸ πλοῖον θὰ εὐρίσκετο τὴν πρέπουσαν ἐποχὴν εἰς τὰ μέρη τῆς ἀλίσταν, καὶ ὁ κ. Μπουρκάρ ἦτο τόσο ἀισιόδοξος, ὥστε ἡ ἀισιόδοξία του μετεδίδοτο καὶ εἰς τοὺς πλέον ἐπιφυλακτικούς.
— Ἄν δὲν ἐχάσομερούσαμεν, εἶπε μίαν ἡμέραν, δεκαπέντε ἡμέρας ἕως ὅτου φύγωμεν, θὰ ἤμειθα τώρα ἀπέναντι εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἀναλήφειας ἢ εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐλένην, καὶ θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ἐχωμεν παράπονα...
— Ἀρκεῖ μόνον, διέκοψεν ὁ ὑποπλοίαρχος Κοκκεμπέρ, νὰ κρατήσῃ ὁ ἄνεμος

πρῶμος ἕνα μῆνα, καὶ γρήγορα θὰ κερδήσωμεν τὸν χαμένον καιρὸν...
— Ὅπως δὴποτε, ἐπρόσθεσεν ὁ ὑπαρχος Ἐρτώ, εἶνε λυπηρὸν ποῦ δὲν ἤλθεν ἐνωρίτερα εἰς τὸν κ. Φιλιάλ αὐτὴ ἡ λαμπρὰ ἰδέα νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς τὸν «Ἁγίον Ἐνώχ»...
— Κ' ἐγὼ λυποῦμαι πολὺ δι' αὐτὸ, ἀπήντησεν εὐθὺς ὁ ἰατρός, διότι πουθενὰ δὲν θὰ εὐρίσκα τόσον καλὴν ὑποδοχὴν καὶ τόσο καλὴν συντροφιάν.
— Περιττὸν νὰ μεμψιμοιρῆτε, φίλοι μου! ἀνεβόησεν ὁ κ. Μπουρκάρ. Αἱ καλαὶ ἰδέαι δὲν ἐρχονται ὅταν τὰς ἐπιθυμοῦμεν...
— Καθὼς δὲν ἐρχονται οὔτε αἱ φάλαγγες, προσέθεσεν ὁ Ρωμανὸς Ἄλλοτ. Ἄμα λοιπὸν φανούω, πρέπει ἄμέσως νὰ δένωνται στὴν πύμνην...
— Ἄλλως τε, παρετήρησεν ὁ κ. Φιλιάλ, δὲν ἔλειπε μόνον ὁ ἰατρός ἀπὸ τὸ πλοῖον; ἔλειπε καὶ ὁ βαρελάς.
— Ἀκριβῶς, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος. Καί, ἂν δὲν μοῦ ἐκάμνατε ἐσεῖς λόγον, ἀγαπητέ μου Φιλιάλ, ποτὲ δὲν θὰ ἐσυλλογιζόμην τὸν Ζαχαρίαν Καβιδουλίον.
— Ἐπὶ τέλους τὸν ἔχωμεν μέσα εἰς τὸ πλοῖον, εἶπεν ὁ κ. Ἐρτώ, καὶ αὐτὸ μὰς ἀρκεῖ. Ἄλλὰ, τὸν γνωρίζω τὴν ἀνθρωπὸς εἶνε, καὶ ποτὲ δὲν θὰ ἐπίστευα ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ πεισθῇ ν' ἀφίσῃ τὸ μαγαζὶ του καὶ τὰ κρασοβάρελά του. Τοῦ εἶχαν κάμῃ τόσας προτάσεις, ἀλλ' αὐτὸς πάντοτε ἤρκετο νὰ ναυτολογηθῇ. Σὰς θαυμάζω πῶς τὸν ἐκαταφέρατε!

Ἄν ἦκουε τὸν πλοίαρχον ὁμιλοῦντα... (Σελ. 234, στήλ. α')

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεχταὶ μέχρι τῆς 25 Ἀυγούστου
Ὁ χάρις τῶν λύσεων, εἰς τοὺς ἰσχυροὺς δὲν νὰ γράψωσι
τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πολεῖται ἐν
τῷ Γραφείῳ μας εἰς φρακίλλους, ὡς ἕκαστος
περιφέρει 20 φύλλα καὶ τιματὰ φρ. 1.

366. Αεξίγοριος.
Τὸ πρῶτον προσκυνεῖτε.
Ἄνθος, τὸ δεύτερόν μου.
Καὶ πόλις τῆς Ἀσίας.
Εἶν τὸ σύνολόν μου.
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Σου εἰς τὸν Παρισίον
367. Στοιχειδύγοριος.
Ζῶντι τὸ πᾶν γινύσθην
Ὁ καθέτις θὰ σχηματίσῃ,
Ἄν ἀρχαῖον στρατηγόν.
Ἄνευ κεφαλῆς ἄφλοῃ.
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Ῥωμίας Χαλκίδος.

368. Τονόγοριος
Πόλις ἀρχαία καὶ γνωστὴ πολὺ τῆς Θεσσαλίας.
Πατὴρ ἀνδρείου ἥρωος μεγάλης ἐκστρατείας.
Ὁ τῶμος τῶν κακοποιῶν θὰ γίνῃ: ἂν θελήσῃς
Νὰ λάβῃς τὴν ἀξίαν τῆς καὶ τὴν μετακινήσῃς.
Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Ἰωνισμοῦ Καργαῖα.
369. Ἀναγραμματομετρός.
Ἐκαμὲς λάθος; φρόντισε
Νὰ ταναγραμματίσῃς...
Κι' ἀντὶ μομφῆς, — περιέργων!
Ἐπαίνους θὰ κερδίσῃς.
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Φιλιστοῦ Ἰ. δος.

370. Ρόμβος.
1. Γράμμα.
2. Σύνδεσμος.
3. Ἐπίθετον.
4. Χρήσιμον εἰς οἰκοδομίαν.
5. Ἀνώτερον πᾶντων.
6. Ἄνωτομα.
7. Γράμμα.
Βασίλη ὑπὸ τοῦ Νεαγάρου.

371. Ἀκανόνιστον.
Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν Κράτος τῆς Εὐρώπης.
+ ★ ★ ★ ★ = Πρόφρητος.
+ ★ ★ ★ ★ = Χώρα τῆς Ἀσίας.
★ ★ ★ ★ ★ = Αὐτοκράτωρ.
★ ★ ★ ★ ★ = Θεὸς ἀρχαῖος.
★ ★ ★ ★ = Ὅρος νῆσου.
★ ★ ★ ★ + ★ = Νῆσος τῆς Ἑλλάδος.
★ ★ ★ + ★ ★ = Ἄρχ. Βασίλισσα.
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Σουισσοῦ τῶν Σαλιῶν

372. Κρυπτογραφικόν.
1 2 3 4 5 6 7 8 3 9 = Βασιλεὺς.
2 5 4 4 8 7 9 = Μάντις.
3 7 9 8 9 = Μῆρος τερπνόν.
4 7 8 6 3 9 = Μῆρος τοῦ σώματος.
5 4 4 7 9 = Ὄνομα λατρευτῶν.
6 5 4 8 9 9 7 = Ἐπιτομὴ.
7 8 3 4 3 9 = Θεὸς ἀρχαῖος.
8 9 2 8 7 8 3 9 = Σατραπῆς.
9 7 4 7 6 8 9 = Νῆσος.
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Σ. Τ. Μπόσση

373. Ἀκροστιχὶς μετ' ἑλλητισοσυμφάνου
Τὰ δεύτερα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων, τῆμενα εἰς τὴν θῆσαν τῶν ἀστερισκῶν:
★ ★ ★ — ★ — ★ ★
ἀποτελοῦν ἑλλητισοσυμφάνον γινώσκον, τοῦ ὁποῦο ζητεῖται ἡ λύσις.
1. Φιλόσοφος. 2. Θεὸς ἀρχαῖος. 3. Ἀρχαία πόλις. 4. Ἀρχαία Βασίλισσα. 5. Ἀργοναυτῆς. 6. Υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος.
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Ἐδδουκῶ Ὀρῆοντος.

374. Φωνηεντόλιπον.
σφ - πλτ - κτμ - τμτρν
Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Γρανικοῦ
375. Γρίφος.
Ἰα + Χ +
Α Ε Χ +
ας
Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Κωνίου τῶν Διγύμων

376. Μαγικὴ Εἰκόων
Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 228 δημοσιευμένης Μαγικῆς Εἰκόων. Τὸ κεκρυμμένον πρόσωπον θὰ ζωγραφισθῇ ἀπλῶς ἄνευ περιγραφῆς.

κία, τί ἦτελες, — νὰ τὸ φῆγῃ; Καὶ μοῦ φαίνεται δὲν ἔχει ἄδικον. Ὅπως δὴποτε, τὸ γραμματάκι σου μ' ἐράιδουσε πολὺ, καὶ γράρε μόνον, ἔστω καὶ συκοφαντίας κατὰ τῶν ἀγαπητῶν ἐξιδέλων.
Ἴδου τὴν τὴν μοῦ γράφει ἡ Δάμια: « Ἀμφιβάλλω, Διάπλασις μου. ἂν θὰ βγάλῃς λέξι ἀπ' τὸ γράμμα. Ἄλλὰ ἔχω κοντὰ μου τέσσερα ἐξιδέλωτα μου: ὁ ἕνας μὲν τραβῆ τὰ μαλλιά, ὁ ἄλλος μὲ σκύνει, ὁ ἄλλος μὲ παίρει τὸ καλαμάρι, καὶ ἄπορῶ πῶς: ἕως τώρα ἡ ἐπιστολή μου δὲν πλῆει εἰς τὴν Νάυρην Θάλασσαν... »
Κ' ἐγὼ ἀπορῶ, ἀγαπητὴ μου Δάμια, καὶ σου σφυσιστῶ ὑπομονὴν καὶ ἐγκρατέειαν. Ἐν τούτοις φίλησέ μου τὰ αὐτὰ τάνυπόπορα ἐξιδέλωτα.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμα των, δέχομαι μετὰ χαρῆς εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν μου καὶ τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους: Πάπτιαν τοῦ Γαλιῶ (Μ.Τ. αὐτὸ, ἐπειδὴ σου ἀρέσει πολὺ ἡ θάλασσα: σοῦ ἔστειλα τὸ 11ον φύλλον τὸν Σεπτέμβριον, ποῦ θάρχησῃ ὁ νέος Διαγωνισμὸς τῶν λύσεων, τότε νὰ λάβῃς μέρος;) καὶ Ἀσπίνα τοῦ Ράιτγκεν (Φ. Κ. ἔλαβα κ' εὐχαριστῶ πάλι.)
Ἀλλὰ γὰρ ψευδώνυμον: Λάτρις τῶν Ἀστέρων (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές.) καὶ Πολιτικὸς Ἰσότηρ (Α. Α. αὐτὸ μόνον ἦτο ἐλεύθερον: ἄλλο συνεργασίαι εἰλικρινῆς, καὶ ἄλλο δουρικὴ ἀντιπαρῆχῃ τῆς ξένης ἐργασίας. [Ε. Ε.] διὰ τὴν ὠρίαν περιγραφὴν τοῦ ταξιδίου.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ μεταλλάξουν: ἡ Σφρακτιρία Σανταροῦ μετὰ τὴν Ὀρειοπόλιν Ψυχῆν, Ἀδριὰνα τοῦ Ὁραίου καὶ Κλάδον Ἑλλάδας — τὸ Ταπεινὸν Γίασεμὶ μετὰ τὸ Ἰαπωνικὸν Χρυσάνθεμον, Ροβινσώνα τῶν Αἰθέρων καὶ Ρομαντικὸν Κυνηγιόν — ὁ Μεγιστεὺς μετὰ τὴν Θερινὴν Βροχίαν, Θερινὴν Πρωίαν, Πικραμένην Καρδούλαν καὶ Λόρδον Κίτσερεν — ὁ Δωρητὴς Ὀνειροῦ μετὰ τὴν Πικραμένην Καρδούλαν, Ζαχαρόφιον Ἀνθρωπὸν, Τέκνον τῆς Ἐρήμου, Ἑλληνίδα καὶ Ἀσπίνον Νύκτα — ἡ Μεσημβρινὴ Ἀκτὴ μετὰ τὴν Ἰδανικὴν Γλυκύτητα, Κοραλίαν Μασσαί, Θεσσαλικὸν Ἀρθῶς, Ἰππότην τοῦ Μεσαίωτος καὶ Κορινθιακὸν Κῆμα — ὁ Ἰππότης τοῦ Μεσαίωτος μετὰ τὸν Πρίγκιπα τῶν Ἀθηνῶν, Νέμωρην τοῦ Σηκουάνα, Λεξανθεμίδα, Δωρητὴν Ὀνειροῦ καὶ Ἐρσαρκὸν Ἄγαλμα — ὁ Ὀβελίσκος τοῦ Δούγλα μετὰ τὸ Ταπεινὸν Γίασεμὶ, Φιλόμουσον Χαλκιδίδα, Νουσταλοῦσαν Ἀθίδα καὶ Ἰδεώδες Κονκλάκι — ὁ Ὀλύμπιος Ἄγων μετὰ τὸν Ὀλύμπιον καὶ Ἑλληνοπούλαν — ὁ Κερδῶς Ἐρμῆς μετὰ τὸν Ἱππερῶνον Ἰππέα, Παιδικὴν Χαράν, Σανθὸν Βοσκόν, Ἀθῶν τῆς Κερκίρας καὶ Πράσινο Χαβίαν — ἡ Καϊνάρια μετὰ τὴν Τζιριζάντζουσαν — τὸ Πόος Εἶμαι μετὰ τὸν Ἀγγελὸν τῆς Ἀγάπης, Ἀγγελὸν Ἀγέριον, Ἀγγελὸν Χαρῆς, Ἀρχαῖον Ἑλληνα καὶ Ἀήτετον Ἑλληνα — ἡ Ροδία Κυνηγίτις μετὰ τὸ Μαγαμένον Ρόδον — ἡ Χαϊδεμένη Βασιλοπούλα μετὰ τὸ Ταπεινὸν Γίασεμὶ, Ἰππότην τοῦ Μεσαίωτος, Διαβολάκι τοῦ Πειραιῶς, Ἀγωνιστῶσαν Ψυχῆν καὶ Ἀετὸν τῆς Ἐρήμου.

Τῶν καθυστεροῦντων τετράδια δὲν δημοσιεύονται νῦν προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν, ἂν δὲν ἀνταπεδώσουν πρῶτα διὰ τοῦ Γραφείου μας τὰ ἀρεθόμενα

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φίλκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Ἀγωνιστῶσαν Ψυχῆν, Ἱψιπέτην Ἀετὸν (ἀνεκαρτήτως τῶν ὁσων ἐγράφη πρὸς τὸν φίλον μας ἐκεῖνον, πιστεύσει δὲν ἀμφιβάλλω διόλου περὶ τῆς ἀγάπης σου: χαλλίτερα νὰ λάβῃς μέρος εἰς τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν, διότι παρήλθεν ἡ προθεσμία τῶν

πρῶτων φύλλων καὶ θὰ χάσῃς ἀρκετὰς λύσεις.)
Κλέαρχον (ὁ ὅποιος: ἐμαγεῦθι μετὰ τὸν τῶνον ποῦ τὸν ἔστειλα, καὶ ἀμέσως: παρήγγειλε καὶ ἄλλο, πολὺ καλὴ ἡ ζωγραφικὴ ποῦ εἶχεν εἰς τὸ γράμμα του) Ροδία Κυνηγίτις (εὐχαριστῶς θὰ λάβω τὴν φωτογραφίαν σου: ἀλλὰ διατὶ νὰ μὴ τὴν δημοσιεύσω;) Κουκουναροβρεμμένον (τὰ 25 τετράδια τιμῶνται φρ. 3 ὅταν διὰ τὰ κουκουναρία, σὺ θὰ ζεῖρη: καλλίτερα ἀπὸ τὸν Ἀναίαν;) Κουκουνοῦρησον (σὲ συγχάρω διὰ τὸν λαμπρὸν βαθμόν: καὶ οὕτως εἶνε ἀνάγκη νὰ μου δειξῇς τὸ ἐνδεικτικόν σου διὰ τὸ νὰ τὸ πιστεύσω: πρῶτον εἶμι βεβαίως περὶ τῆς ἐπιπέλειας σου: δεύτερον, ἀκούμαι εἰς τὸν λόγον τῶν φίλων μου) Χαϊμένο Καράβι (ὅς ἐπίσω δὲ εἰς τὴν Ρόδον: δὲν θὰ ἔχη: τεμπελιάν, καὶ θὰ μοῦ γράφῃ: συγχόρεξαι) Κλέαρχον Ἀγοσθέτον (ἔστειλα) Πράσινο Χαβίαν (ἔστειλα τὰ φύλλα πρὸς τὴν φίλην μου Ζ. χαίρω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐστῆς, ἡ ὅποιος εἶχε τόσον ὠραῖον σκοπόν;) Ἄγρὸν Περιστεράκι (εἶμι συνεθισμένη ἀπὸ παράπονα καὶ ἀπὸ μετανοίας: ὅτι ἡ συγγνώμη μου εἶνε πάντοτε πρόθυμος;) Ἡγεμόνα τοῦ Φωτῆς [Ε] διὰ τὴν ὠρίαν περιγραφὴν ἔστειλα) Ἀνέλιπτον Χαράν (σοῦ ἐγράψεν εὐχάριστα ὁ θεός: σου, ποῦ σ' ἔκαμε νὰ δικαίωσῃς τὴν ὠρίαν ἐπιστολήν σου; δὲν ἀμφιβάλλω... πάντα οἱ θεοὶ εἶνε καλοὶ καὶ γράφουν εὐχάριστα εἰς τὰ γαπημένα των ἀνεψίγια) Βεατρίκιον, Μαρίαν Παπαϊωάννου (τὴν ἔστειλα) Ἀρσοῦσαν τοῦ Γουρρησοῦ (ἡ παραγγελία σου εἶχεν ἐκτελεσθῆ: μὴ ἐχάθῃ κανένα φύλλον εἰς τὸ ταχυδρομείον;) Ἀνδρείαν Σουλιώτιδα, Μανταρινοφόρον, Ὀλύμπιον (φαντάζομαι τὴν ὠραϊότητα τῆς πατρίδος σου, ἀφοῦ δὲ εἶνε κομπολισ τοῦ Ἡλίου) Ἄντ. Δ. Ζορῶν (Διγίμα μὲ στέλλεις; χεῖρα στὸν κόπο! κύ: ταῖς σὲ παρακαλῶ τὸν Ὀδηγόν;) Ζαχαρόφιον Ἀνθρωπὸν (σὲ συγχάρω, καθὼς καὶ τὸν Κατεργαράκον γράφε μοι πῶς περνᾷς εἰς τὴν Τῆνον) Ἀταβύριον Ρόδον ([Ε Ε] διὰ τὰς δαΐδας ἐντυπώσεις ἐκ Φαλῆρον) Ἰωάνν. Διάδορον (περιμένω) Ἑλληνοπούλαν ([Ε] ἡ ἐπιστολή σου με κατεγοήτευσεν: ἔπρεπε νὰ ἔχω τόπον νὰ δημοσιεύσω μερικὰ ἀποσπάσματα, διὰ νὰ γωρίσω καὶ οἱ φίλοι μας τὴν φιλοπαρίον σου: εἶνε διὰ τοὺς λαμπροὺς βαθμούς;) Χαϊδεμένη Βασιλοπούλα (ἐπῆρες λοιπὸν τὸ πρῶτον βραβεῖόν εἰς τὸ σχολεῖόν σου; τί χροῖά! πρῶτον μὲν, ὠραῖα ἐώρτασες τὰ γενεθλῖά σου καὶ τοῦ χρόνου ἀνέμη καλλίτερα;) Ναυαγίη τῆς Κυνθίας (δὲαν γράφῃς: τοῦ ἀδελφοῦ σου, μὴν ἐξαχῆς πολλὰ χρεῖστικα ἐκ μέρους μου) Φθινοπωρινὸν Ρόδον (ἐκδίδεται εἰς τεύχη δεκαπενθήμερα ἐκ 32 σελίδων) Κόρη τοῦ Αἰθέρου (ναί: ἀλλὰ γράρε μοι πῶς καθαρά, νὰ ζῆ;) Κόκκινον Κρίνον (σὲ συγχάρω διὰ τὴν ἀπόκτησιν νέας ἀδελφῆς: νὰ σου ζήσῃ) Μεσημβρινὴ Ἀκτὴν (ἔστειλα) Φωκίωνα Δημητριάδην (εὐχαριστῶ πολὺ) Καϊνάρια, Ὀβελίσκον τοῦ Δούγλα κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 12^{ην} Ἰουλίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀνεγώτεροι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Πληροφόρῶ τὴν Θερινὴν Βροχίαν ὅτι ἡ Ζημιόγата δὲν εἶνε καθόλου Ἀσποινίς Ἄδδον Ντεριέρ. — Διάβολο: Ἐσπεριτός. (Γ-36)

Ζητῶ ἀλληγογραφίαν μετὰ τὴν Ἀνθοδέμνην Μαργαριτῶν. — Σεπτεμμένη Τραπεζοῦντία (Γ-37)

Ἡλλαξ ψευδώνυμον. Διαβολογιατρός. (Γ-38)